

PĪRMI ĢADIEM

Mūsu visu laiku teicamākais tālākšanas speciālists Arnolds Ruozītis sasniedz savu vispār labāko 7.33 m rezultātu. Taču šo Rudzīša varējumu par oficiālu rekordu neapstiprina...

Atkal dzimis jauns pasaules rekords šķēpa mešanā, kuru protams sasmedz neviens cits kā fenomenālais somis Matti Järvinens. Šķēpu viņš aizrada 76.10 m tālu.

E. Blasks met veseri 52,75 m tālu

Vakar Vācijā risinājās apgabalu meistarsacīkstes vieglatlētikā. Hannoverā Ervins Blasks meta veseri 52,75 m tālu, sešpadsmitot Eiropas šķēpa labāko sasniegumu.

KERESAM AUG NOPIETNI KONKURENTI

«Ziemeļu šaha brīnuma» izpausme Keresā lielākā panākuma virkne, kas turpinās jau lielus gadus, vislielāko salikumu ar atsejniecību radījis viņa paša tačušos. Izauzēj šaha ķīvīti par istu taustas spēli...

Mūsu baltā sporta meistari

Pagājušās nedēļas pirmdienā noslēdzās pirmais ievērojamākais šīs sezonas tenisa sarīkojums — Rīgas meistarsacīkstes, kas priekšmērīti būtu jārisinās US sarīkojumā.

Apekšot mūsu tenisistu šķēpa sasniegumus, visvairāk jāprecizējas par Abellīša darbību. Viņš bija pilnīgi atsevišķas klases spēlētājs, kas visus pretiniekus pieveica ļoti pārliecinoši...

Visumā gala vārds var būt tāds, ka izvadītās Rīgas tenisa meistarsacīkstes uzskatāmas kā teicami izdevušās. Lenam, bet noteikti mūsu baltā sporta pārstāvi savās spēlēs kļūst uz augšu.

Jaunākie notikumi Eiropas vieglatlētikas stadionos

R. Harbīga pasaules rekords 1000 m skrējienā paliek nepārspēts

Pēdējo dienu sacensībās Eiropas vieglatlēti realizējuši atkal daudzus izcilus rezultātus, kuru vidū atrodami arī vairāki šķēpa pasaules un Eiropa labākie sasniegumi:

VĀCIJĀ Heilsku savu varējumu stabilitāti apliecinājis augstlēcējs Hermans Nake. atkal pārvarot 1,97 m augstumu. Nākam gandrīz izdevies veikt arī 2.01 m mērījumu, kas nozīmē jaunu Vācijas rekordu.

ZVIEDRIJĀ apust uzmanības centrā atrodas Arnes Andersona mēģinājums pārspēt ienemamā Vācijas vidusdistancnieka Rūdolfa Harbīga pasaules rekordu 1000 m skrējienā.

SOMIJĀS vieglatlēti šogad var lepoties ar Eiropas labāko tāllecēju Simolu, kas atkal sasniegjis teicamu 7,29 m tālumu. Populārākais somu augstlēcējs Kalina pārvarēja 1,90 m atzīmi.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

1500 metros reprezentatīvās Valmieras, kas izmantojot noteikumu grozījumu, ka startēt var arī vairāki daļbnieki, bet vērēti tikai labāko, skaidri parādīja, ka brāļiem Tierlemem aug kopā viņu gaita turpinātām pūcīgā, 1500 m skrējienā 5. vietā ierindojās Cipeļis (VEF) un Grābovskis (Daugavpils).

LIEVUJĀS izcilākais garbaltāvis sastāpulis Kauņas-Vīļans-Sauļu trispilētu meža skrējiena sacīkstēs, kas risinājās Vīļus apkārtnē. Vienību konkurencē nepārspēti palikusi Kauņas krāsā pārstāvi ar 35 punktiem.

VALMIERAS JAUNIESU UZVARA

Smagais un pietūkušais taukums jaunos vieglatlētos ļoti traucē pierādīt savu īsto gatavību, taču arī šādos apstākļos atkārti vairāki daudzspēlētāji atkal, kuri ledzīlās spējas prasīti vienīgi tālu un neatlaidīga izpildīšanas darbu.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

1500 metros reprezentatīvās Valmieras, kas izmantojot noteikumu grozījumu, ka startēt var arī vairāki daļbnieki, bet vērēti tikai labāko, skaidri parādīja, ka brāļiem Tierlemem aug kopā viņu gaita turpinātām pūcīgā, 1500 m skrējienā 5. vietā ierindojās Cipeļis (VEF) un Grābovskis (Daugavpils).

LIEVUJĀS izcilākais garbaltāvis sastāpulis Kauņas-Vīļans-Sauļu trispilētu meža skrējiena sacīkstēs, kas risinājās Vīļus apkārtnē. Vienību konkurencē nepārspēti palikusi Kauņas krāsā pārstāvi ar 35 punktiem.

VALMIERAS JAUNIESU UZVARA

Smagais un pietūkušais taukums jaunos vieglatlētos ļoti traucē pierādīt savu īsto gatavību, taču arī šādos apstākļos atkārti vairāki daudzspēlētāji atkal, kuri ledzīlās spējas prasīti vienīgi tālu un neatlaidīga izpildīšanas darbu.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

FRANCIJĀS pirmo reizi šogad rekordus ceļšā pārspēja neviens cits, kā populārākais garbaltāvis Lalancs. Pēc neveiksmīgam mēģinājumam pārspēt Boulas rekordu atzīmē 1. atzīmi skrējienā.

Latvijas meistars tenisā E. Abellīšs (US) O. Sorides yan.

Igaunju jaunie meistari boksā

Bez rādītēm spēkiem Igaunijos meistarsacīkstēs boksā, kas risinājās Tartu, teicamu gatavību pierādījuši arī Igaunijas jaunas rīgas cīnītāji paudzus pārstāvi, sevišķi Tallinas Sporta Kluba krāsā nesēji, kuri pārliecinoši pārākumu atzīmējuši vienību konkurencē.

KOPŠ 1937. GADA NEUZVARETA

Ka vācu labākie gaida tenisisti mīt Viņē, to neapšaubāmi pierādījis pēdējo gadu Vācijas meistarsacīkstēs turīru sacensības. Tā kopš 1937. gada, kad Vīnes spēlētāji sāka piedalīties Vācijas meistarsacīkstēs, viņi sāva īpašuma ieguvuši pavisam 25 meistars medaļas.

Ziepu fabrika H. G. BRIEGER

Rīgā, Stabu ielā 10
Tālrūpi: 9-3-9-6-2, 9-0-5-3-0, 9-0-5-1-6

Sporta biedrība "SENČU SILS"

riko š. g. 4. jūlijā plkst. 14 savā velodromā Senču Silā, pie Baltezera

eksternas riteņbraukšanas sacīkstes

Pēc sacīkstēm tautiskās dejas. Satiksmi no šmerja uzturēs ar speciālu autobusu.

Saimniecības — pārzīnes, pavāres, pavāru palīdzes un virtuves strādnieces vajadzīgas

Dzelzceļu bufešu, krogaldu un veikalu pārvaldei Rīgā, Alfr. Rozenberg'a gatvē (Raiņa bulv.) Nr. 31

Hipodromā rīkošanas sacensības 4. jūlijā 1943. plkst. 13 Nak. sacensības: 11. un 18. jūlij!

Rīgas rajona zāģētavas Rīgā, Jēkaba ielā 24-3 Tālrūnis 32738

J. Mūrnieks Maizes ceptuve Rīgā, Pliškavas ielā Nr. 113 Tālrūnis 93523

PAZĪNOJUMS. Ar ģenerālkomisāra kunga Rīgā rīkojumu 1) līdzšinējā šokolādes un konfekšu fabrika «L. W. GOEG- GINGER», Rīgā, Sporta ielā 2, un

2) līdzšinējā konservu fabrika «DAUGAVA», Rīgā, Sporta ielā 2, apvienotas un no 1943. g. 1. jūnija darbojas — firmas «L. W. GOEGGINGER», Zentralhandels-gesellschaft Ost fiduciā-rā pārvaldībā. Apvienoto fabriku vada līdzšinējais konservu fabri- kas «Daugava» direktors mag. oec. A. Aboliņš. Fabrikas adrese Rīgā, Sporta ielā 2. Fab- rikas tālr. centrālē: 98701. Banku konti: Gemeinschaftsbank Ostland 7289; Bank der Deutschen Arbeit, A. G. 71125; Handels u. Kreditbank A. G. 7094; Hansabank A. G. 1662; Postscheckamt 34.

Nikolaj Seglenieks BANDAVIŠĀ CENTRĀ UZ BRUCĒJŠ (SPORTA ROMĀNS)

Egļa Hermanovska viļņi un ilustrācijas.

(3)

10. NOZUDUŠĀ TELEGRAMMA.

Turcija. Vilciens bez apstājas ripoja pa lēzeniem pakalniem un klajumiem. Līdz apvārksnim nebija redzams nekas cits, kā zaļā zemes kārtā un zilais debess jumš. Retumis vilciens apstājās, bet tad tur bija vai nu karavīru vasaras nometne, vai tikai dažas ēkas. Klajums, rets uzkalns un zilā debess — tāda izrādījās Eiropas Turcija.

Zēni stāvēja vagona ejā pie atvērtiem logiem un raudzījās tālumā.

«Rau, kur stārķi lido uz dienvidiem,» rādīja Salna, skatoties stārķu pāri, kas, lēni spārnus vicinot, devās uz dienvidiem.

«Jā, interesanta ir šī putnu ceļošana divas reizes gadā.»

«Kas tur interesants,» ierunājās pie blakus loga stāvošais Seržants, «vai tad pie mums vien vajadzīgi bērni!»

«Jā, tu esi gudrs! Bet kāpēc tad bezdelīgas lido? Vai tām arī jānes bērni?» jautāja Salna.

«Nē! Tur pašlaik gaidāms lietus, un bezdelīgām ar zemo lidojumu tas iedzimtiem jāparāda,» skanēja Seržanta atbilde.

«Dubultais, pasaki, kas notika 1483. gadā?»

«Piedzima Mārtiņš Luters!»

«Pareizi! Bet, kas notika 1517. gadā?»

«Tad... tad... Luteram palika 34 gadi!»

«Marmora jūpa!» kāds iesaucās, kas bija skatījies pa logu vagona otrā pusē.

Visi saskrēja kupejās, lai vērotu brīnīgi zilos marmora jūpas ūdeņus. Vilciens ātrā gaitā devās gar Marmora jūpas krastiem uz netāli esošās Turcijas bijušo galvas pilsētu Instabulu. Parādījās priekšpilsēta ar saviem nabadzīgajiem vienu un divu stāvu namiem. Māju jumtos vietām rēgojās lieli caurumi, citur uz tiem bija uzlikti skārda gabali un nostiprināti ar lielāku akmeni pret vēja pūsmām. Vilciens apstājās vecās Stambulas stacijā.

Stacijā sportistus sagaidīja augumā mazie turku futbola ļaudis. No stacijas latviešu zēni devās uz netālu atrodos viesnīcu «Jeni Aidin Oteli».

Un atkal zēni pēc nomazgāšanās devās pakļainot pa nepazīstamo pilsētu, kāri uzsūkdami orientālos iespaidus. Tilts pāri Zelta ragam zēnus pārļaida uz Instabulas jauno pilsētas kvartālu Peru.

«Klau, zēni, kur konsulāts?» iesaucās Upītis, «iciesim, vai nebūs kādas vēstis no dzimtenes.»

Visi devās pāri lelai uz skaisto divstāvu namu.

«Ja, nupat kāds kungs bija un paņēma uz Dzilnas kunga vārda adresētu telegrammu,» teica konsulāta darbinieks. Redzot sportistu uztraukumu, viņš vēl piemetināja:

«Es gan negribēju dot, bet kungs sacīja, ka telegramma esot steidzīga, un Dzilnas kungs pats kavēts ierasties.»

«Kad minētais kungs bija šeit?» leljautājās Dzilna.

«Apmēram pirms minūtem divdesmit,» atbildēja konsulāta darbinieks.

«Kā viņš izskatījās?» prasīja Melnalksnis.

«Vidēja auguma ar melnām ūsiņām, saliektu platmahi un runāja angļiski. Jā, viņš teica, ka steidzoties uz pastu, lai saņemtai telegrammai nosūtītu atbildi.»

Atskanēja svilpiens — Kalējs pienāca pusloki tuvāk un savukārt jautāja:

«Vai jūs neievērojāt, no kurienes telegramma bija izsūtīta?»

«Telegramma nāca no Atenām. To es noteikti atceros, jo mēs gaidām kādu ziņu no sava konsulāta Atenās. Pienākušo telegrammu apskatīju, no kurienes tā, un redzot, ka no Atenām gandrīz jau atplēsu, kad pēkšņi ieraudzīju, ka tā adresēta citam.»

«Kas gan uz mana vārda varētu sūtīt telegrammu no Atenām? Man šeit Eiropā nav neviena pazīstama.»

«Tuvojās jau vakara stunda. Šodien būs grūti ko noskaidrot. Rīt es sazināšos ar telegrāfa kantori un pieprasīsim no Atenām norakstu. Katra telegramma tiek nodota rakstiski — oriģinālam jābūt Atēnu kantori. Ceru, ka norakstu viņi piesūtīs. Sliktākā gadījumā rīt no Ankāras atgriezīsies arī konsuls. Es domāju, ka viņš ieradīsies noteikti ar priekšpusdienas vilcienu, un tad jau pēc stundas būs atbilde. Manas domas ir, ka arī bez

konsula es dabūšu norakstu. Steidzīgs jau nekas, laikam, nebūs bijis telegrammā.»

«Liekās gan, ka nekas steidzīgs nevarētu būt,» piekrita Dzilna.

Melnalksnis apspriedās ar pārējiem sportistiem, kā labāk rīkoties.

«Nevaru iedomāties, ko darīt. Varbūt telegrammā bija tikai kāds apsveikums Dzilnam sakarā ar laimīgi kļūmīgo gadījumu Bukarestā. Bet, varbūt, arī kaut kas svarīgāks...»

Skaidrs... skaidrs... Tur vajadzēja būt kam svarīgam, jo citādi taču nebūtu kāds ieinteresēts, lai minētā telegramma pazustu. Pazudušam papīram jābūt tik svarīgam, ka ūsainais amerikānis nebaidās nākt uz konsulātu to saņemt. Manas domas ir, ka pirmām kārtām par visu jāziņo policijai, lai tā sazinās ar Bukarestu un uzvejo amerikāni. Ja viņu noķers, tad tā lieta būs tik pārparskatāma, kā pārsista ola.»

Visi sportisti dzīvi pārrunāja jauno stāvokli.

«Zēni, neaizmirsīsim, ka mēs neesam detektīvi, bet gan futbolisti. Lai lietu tālāk kārtu konsulāta ierēdnis un policija. Viens ir skaidrs: ja Jānis telegrammu būtu saņēmis, tad mums, laikam, gan Bukarestas lieta kļūtu skaidrāka, pārliecinoši savas domas izsacīja Seržants. «Rītu uzzināsim telegrammas saturu, un tad visas problēmas un garās spriedelēšanas atkritīs.»

«Bravo, pareizi!»

«Piekritām, Dubultais!»

Dzilnu tagad ņēma apsardzībā, un bez trim biedriem viņam Melnalksnis aizlēdza kautkur iziet.

«Nebaidies, Jāni,» teica Atis Salna, «pēc visiem bellieniem Bukarestā, tagad tikai gaidu, lai varētu izvēdināt savas dūres. Apsolu tev, ka sitiens būs tik stiprs, kā bumbas atsitiens pret vārtu šķērskoku.»

Pulkstens pusastoņos no rīta Melnalksni izcēla no gultas. Portjē sauca viņu viesnīcas vestibulā pie telefona. Zvanīja no konsulāta.

Konsulāta ierēdnis ziņoja, ka ar nakts vilcienu ieradies konsuls, atbraucot ātrāk kā bijis paredzēts, un konsuls pats gribot visu dzirdēt, lai spertu attiecīgus soļus.

Melnalksnis pamodināja Kalēju, Dzilnu un Salnu. Visi veicīgi sakārtojās un devās uz konsulātu.

Konsuls laipni ar visiem sasveicinājās un lūdza viesus apstties.

«Dažas minūtes pārrunāsim jūsu ceļa iespaidus. Tūlīt vajag ierasties kriminālpolicijas inspektoram. Tad varēsiet man izstāstīt savas klizmas.»

Futbolisti stāstīja par sava ceļojuma maršrutu, par savu klubu, par savām uzvarām. Pēc brīža ieradās policijas ierēdnis.

Turku ierēdnis prata tekoši runāt vāciski. Melnalksnis sīki izstāstīja visas futbolistu klizmas, sākot ar uzbrukumu Nikolaj Balčesku ielā līdz nozudušajai telegrammai. Kad viņš savu stāstu bija beidzis, konsuls un

inspektors atnākušiem futbolistiem uzstādīja vairākus jautājumus.

«Tagad, kur esmu informēts par notikuma gaitu, nekavējoties sazināsimies ar Bukarestas kriminālpoliciju un uzsāksim amerikāņu gūstīšanu. Pārsteidz mani trīs lietas. Pirmais: kāpēc amerikānis nav mainījis savu ārieni, bet pārdroši valkājis to pašu tērpu, un nav nodzinis ūsas. Otrais: kā amerikānis ticis pāri robežām, un trešais: kā uzzinājis, ka konsulātā pienākusi telegramma Dzilnas kungam. Es ceru, ka drīz visu noskaidrosim. Skaidrību ienesīs telegrammas noraksts. To saņemsim pēc dažām stundām.»

Pēc vairāk stundām Melnalksnim uz viesnīcu piezvanīja konsulāta darbinieks un paziņoja, ka telegrammas oriģināls Atēnu pastā pazudis.

11. UZVARA.

Istabas logi viesnīcā bija aizvērti — ārā smacēja nepanesams pusdienas laika karstums. Nolaistie aizkari tikai mazliet ienesa vēsumu krēslainajās istabās. Ielās valdīja klusums. Veikalu durvis bija aizvērtas. Sportisti, atlaidušies savās guļamvietās, baudīja atpūtu pirms pirmās ciņas Turcijas pusmēness zemē.

Kalējs ienāca Dzilnas istabā un atlaidās guļus uz plata dīvana istabas stūrī.

«Nolāpīts ar vienu aci,» viņš sacīja, «es patiesi ļoti cieniu humoru un humoristus, bet nu man pietiek. Nu par visām reizēm man pietiek. Es redzu, ka pa pasauli mētājas liels skaits cilvēku, kuriem nav nekā labāka ko darīt, kā citus baidīt, gudrot visādas nepatikšanas un bojāt pārējiem gara stāvokli.»

Mēs ceļojumā devāmies ar sajūsmu un prieku, bet te viens delveris, kuņģam, kā redzams, kabata to atļauj, taīsa ar mums visādus jaunus jokus. Esam pietiekami daudz par to debatējuši, bet nu beidzot pietiek. Ja es šo tipu kaut kur redzēšu, tad bez žēlastības aiz krāga ciet un nodošu pirmam žandarmam dzīvu vai mirušu. Un tu, vecais zēn, ne soli bez mums. Ja tas tips maišīties pa kājām mums šeit Instambulā, tas rāda, ka viņš māsīšies mums arī vēl turpmākā ceļā. Tāpēc acis vajā un uzmanīgi aplūkot ne tikai debesis, bet visu, itin visu, kas ap mums notiek, vai taisās notikt.

Es jums saku, to ūsaino mēs reiz noķersim spraugā. Es to jūtu, ka vecais blēdis drīz iekritīs. Jo vairāk es par to domāju, jo lielākas dusmas un niknums man rodas.

Un šodien, zēni, ar visu niknumu pie spēles. Man vienmēr vajaga kādu speciālu štimungu, lai būtu labas sekmes ciņā, un tāds man ir. To es paturēšu, un spēlē man garām neviens netiks.

Ja netiks garām, tad ciņa ir mūsu.»

Bandavieši iegrīma patīkamā snaudienā.

Pulkstens piecos pēc pusdienas, aplausu pavadīti, laukumā ieskrēja bandavieši. Stadions bija pilns. Varēja redzēt, ka ziemeļnieki Instabulas futbola sporta draugu vidū radījuši lielu interesi. Iemesls šādu interesei varēja būt divas skaistās uzvaras Bukarestā, kuņas plaši bija atreferētas Instabulas presē.

Jau pirmā minūtē Instabulas sastādītās vienības vārtsargs noturēja Salnas šāvīnu — gan ne spēcīgu, bet tomēr bīstamu: jostas vietas augstumā, tuvu pie sāna staba. Temps bija straujš, bet saspēlē abas vienības nerādīja vēl nekā sevišķa. Turki nebija pieraduši pie bandaviešu saspēles, bet latviešu futbolisti cietā no karstuma.

Likās, ka visa saspēle ritēja vairāk uz labu laimi: izdevās — labi, neizdevās — arī labi.

Pirmie atdzīvojās bandavieši. Atjautīga iekšējo uzbrucēju kombinācija labā situācijā izvirzīja Upīti, bet sitiens izrādījās par vāju, un labi tēmēto bumbu vārtu augšējā stūrī vēl laikā paspēja uztvert pretinieku vārtsargs.

Un atkal! Upītis, gar kreiso malu ticis garām pus-sargam, apveda aizsargu un piespēlēja bumbu Kārlim Lejam. Tas to atsita atpakaļ uz priekšu skrejošam Upītim. Sitiens. Vārtu stabs! Bumba atlēca soda laukumā, kur to kāds pussargs aizsita centrā.

Spēlētāji viens otru visu laiku uzmanīja un nosezda, kas spēlei piedeva tikami intrigējošu nokrāsu.

Arvien biežāk bandavieši izrāvās līdz Instabulas vārtiem. Ja puslaika pirmā pusē spēle likās sausa, jo bumbiņas dēļ spēlētāji vairāk «plēšās» laukumā centrā, un uzbrucēji rēti tika pie sitieniem vārtos, tad otrā daļā šķita, ka bandavieši apraduši ar karstumu, savus spēkus pietiekami novērtējuši, iztaustījuši turku stiprās un vājās puses un var uzsākt ofensīvu.